

Кáпчине Кáпчини (мак. образ. мн. ч. отъ умени.) капли, капель (собират.): Да не варамъ по стре'ите, Да же капе каپчине-те. *M. 446.*

Капчúгъ с. м. Линія вдоль крыши, по которой съ крыши кап-леть вода. (ср. капа'ица, капчъкъ).

Капчъкъ с. м., тоже что капчугъ?: Да са потрива по кап-чъка по джигата и пакъ измива. *L. Д. 1875 р. 110.*

Капъ с. м. ударъ, апоплексія: Хора, които сѫ наклонѣни на капъ (апоплексія, дамлж) слѣдъ обѣдъ никога небыва да спать. *L. Д. 1874 р. 73.* (ср. дамла).

Капъджая* с. м. см. капиджия: Въ Европѣ-та въ бългърьмы-ты хотели (ханица) портире-тѣ (капъджие-тѣ) сѫ дължни да знашъ всички языци. *L. Д. 1869 р. 177.*

Капънї*, Кѣпънї* с. мн. вѣсы: Още въ 5-то столѣtie до Р. Хр. сѫ си изнамѣрили запалително-то стъкло и капънї-ты, и си изна-яло електрическо-то дѣйствие на кехлабаря. *L. Д. 1874 р. 143.*

Капъ ил. дл. **Капнї** ил. сов. **Кап(у)вамъ** ил. многокр. упо-требл. отъ прошедш. врем. I) капаю; каплю, капну: Дъжд-атъ по кап-къ капе. *P. 11.* Сълзы-тѣ и не течахъ вече като другой путь изобили-но, иъ єдва капваше пъкъя и друга на устнитѣ. и. *T. 109.* Денъять бѣ-ше мрачковъ, але ли капка дъждъ не капна на земѣ-та. *P. 73.* 2) опадаю, осыпаюсь; опаду, осыплюсь: Знае си, че гроздє-то хваща еди-на болѣзнь, отъ кои-то гны и капе. *L. Д. 1869 р. 213.* Кога тран-дафилъ цутеше, Секой му душа любеше, Кога трандафилъ капеше, Никой му мишки нейкеше. *M. 220.* Да си иде на поле широко, Та да жнее бели бильки шо призрели на поле-ту, та си капѣть како круши по земета. *Bv. 58, 88.* 3) въ перенос. знач. погибаю, гибну; погибнѫ, сгину: Тука срѣдце-то ти ще капне. *P. 105.* Мори, Недо, бѣло Недо! Капнало ти бѣло лице; Що ти толку разбѣлело, На слонце-то надбе-лило. *M. 298.* Капнала ти рамна снага. Капнали му бели рѣки—Кап-нало ти бело лице—Капнали ти црни ючи—Капнали тенки вешки. *B. 209.* Капнала ти десна рака и десната и левата. *Пс. 11—12 р. 177.*

Кара* (*qara*, adj. t. 1. *Noir.* 2. *De mauvais augure*) пр. несклон., какъ первая часть сложного слова черный; грозный, страшный: Чекай ле, чекай ле, керколе! Дуръ да ти дойде татко ти, Каде ошелъ не до-шель, Карѣ хаберь му дошелъ. *B. 358.*

Кара-бакалъ* с. м. названіе какой-то птицы: Свирачть „ка-ра-бакалъ“ подхвърква отъ орѣхъ на орѣхъ, отъ букъ на букъ и бѣрза да си иде на гнѣздото. Зж. 6. Карабакалъ подсвира. *ib. 133,*